

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 587
din 28.09.2016

Dosar nr.: 270/2016

Petiția nr.: 2256/11.04.2016

Petent: ...

Reclamați: Tribunalul Dâmbovița, Curtea de Apel Ploiești, Ministerul Justiției, Guvernul României, Parlamentul României

Obiect: existența discriminării între data acordării titlului de doctor în drept și data acordării sporului de doctorat

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1.....

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor

1.2.1. Tribunalul Dâmbovița, cu sediul în Târgoviște, str. Calea București, nr. 3, Județul Dâmbovița, reprezentat prin președinte ...

1.2.2. Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în Ploiești, str. Emile Zola, nr. 4, Județul Prahova, reprezentată prin președinte ...

1.2.3. Ministerul Justiției, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5, reprezentat prin ministru ...

1.2.4. Guvernul României, cu sediul în București, Piața Victoriei, nr. 1, Sector 1, București;

1.2.5. Parlamentul României, cu sediul în București, str. Izvor 2-4, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta este judecător și deține titlul științific de doctor în drept în baza ordinului MEN nr. 233/06.04.2015. Prin ordinul de salarizare emis la 10.03.2016 s-au pus în aplicare prevederile Legii 7/2015, astfel că, începând cu data de 22.01.2016 i s-a acordat petentei sporul de doctorat

Petenta solicită să se constate existența discriminării între data acordării titlului de doctor în drept și data acordării sporului de doctorat care este situată cu mult după data intrării în vigoare a Legii nr.71/2015.

III. Citarea părților

3.1. Prin adresa nr. 2256/12.04.2016 i s-a învederat petentei să își precizeze petiția, specificând cu claritate obiectul acesteia.

3.2. Prin adresa nr. 2759/29.04.2016 petenta transmite precizările solicitate.

3.3. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicat (în continuare O.G. nr. 137/2000), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.4. Părțile au fost citate pentru data de 24.05.2016, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.5. La ședința din data de 24.05.2016 părțile au fost absente.

3.6. Punctele de vedere formulate de către reclamați s-au comunicat petentei, iar punctul de vedere formulat de către petent a fost comunicat reclamatului .

3.6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. *Prin petiția formulată petenta solicită să se constate existența discriminării în privința sa prin neacordarea sumei compensatorii prevăzută de art. 30 alin. 6 din Legea 330/2009 coroborat cu art. 6 al. 1 din OUG nr. 1/2010, corespunzătoare sporului de 15% prevăzut de art. 5 din OUG nr. 27/2006, sumă care s-a acordat numai colegilor săi care lucrau în aceleași condiții ca și petenta, dar dețineau titlul de doctor în drept la data de 31.12.2009.*

4.1.2. Petenta își întemeiază petiția *dispozițiile art 19⁵ din OG 137/2000* privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, și pe disp. art. 2 alin. 2 din aceeași ordonanță potrivit căruia, sunt discriminatorii, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

4.1.3. *Petenta arată faptul că este judecător cu grad de curte de apel, lucrând în cadrul Tribunalului Dâmbovița - Secția I Civilă, doctor în drept al Universității „Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza” din București ca urmare a susținerii la 10.04.2013 a tezei de doctorat cu titlul: Regimul actual al proprietății private imobiliare, în materia dreptului civil, prof. îndrumător ...*

4.1.4. Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009 sus menționate, O.U. G. Nr. 27 din 29 martie 2006 *privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției* prevedea la art. 5 că *"judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți care posedă titlul științific de doctor sau doctor docent beneficiază de un spor de 15% din indemnizația de încadrare brută lunară, care se acordă de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a solicitat.*

4.1.5. Petenta apreciază că abrogarea acestui articol prin art. 48 pct. 7 din Legea 330/2009 este neconstituțională raportat la dispozițiile art. 41 din Constituția României care ocrotește munca și protecția socială a ei, prin aceasta înțelegându-se prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale sau formarea profesională, cum este cazul în speța de față. Pe de altă parte, apreciază că și *art 30 alin 6 din Legea 330/2009* potrivit

căruia "Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora" este discriminatoriu deoarece și-a desfășurat activitatea în aceleași condiții ca și colegii săi care aveau sporul de doctorat la data de 31.12.2009.

4.1.6. Petenta subliniază faptul că această discriminare a fost recunoscută și de legiuitor prin adoptarea Legii nr.71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice. Astfel prin art. 5 alin. 1^l introdus prin acest act normativ s-a prevăzut că „*prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării*".

4.1.7. De altfel, de abia, prin ordinul de salarizare emis la 10.03.2016, anexat, s-au pus în aplicare aceste dispoziții, astfel că după 11 luni de la data intrării în vigoare a acestei legi, respectiv cu 22.01.2016, i s-a acordat sporul de doctorat deși alți magistrați -judecători și procurori au beneficiat de acest spor.

4.1.8. Petenta solicită să se constate existența discriminării pentru perioada cuprinsă între data obținerii titlului de doctor în drept și data acordării sporului de doctorat care este situată cu mult după data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015.

4.2. Susținerile părții reclamate, Curtea de Apel Ploiești

4.2.1. Având în vedere faptul că petenta invocă caracterul discriminatoriu al unor dispoziții din Legea nr. 330/2009 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, completată prin Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010, partea reclamată apreciază că sunt incidente dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 997/07.10.2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art 20 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, astfel că excepția invocată este întemeiată.

4.2.2. Având în vedere aspectele menționate, solicită să se dispună clasarea dosarului apreciind faptul că Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unei discriminări provenite din lege.

4.2.3. Pe fondul cauzei, învederează faptul că petiția formulată de către petentă, este neîntemeiată, solicitând respingerea acesteia.

4.2.4. Având în vedere faptul că actul normativ care prevedea acordarea sporului ce face obiectul prezentei petiții a fost abrogat, iar petenta nu beneficia de sporul în discuție în luna decembrie 2009, luând în considerare faptul că acordarea sumelor cu caracter tranzitoriu către alți colegi ai petentei care beneficiau de titlul de doctor în luna decembrie 2009 nu poate conduce la creșteri salariale, potrivit art. I alin.5 din Legea nr.285/2010, precum și faptul că neacordarea sporului de doctorat de 15% nu încalcă prevederile Directivelor Consiliului 2000/43/CE și 2000/78/CE invocate în susținerea cererii, cu atât mai mult cu cât Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat în cauza C-310/10, Agafitei ș.a., în sensul declarării ca inadmisibile a întrebărilor

preliminare formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Curtea de Apel Bacău din România, solicită respingerea petiției ca fiind neîntemeiată.

4.2.5. Prin urmare, pretențiile petentei privind acordarea unei despăgubiri sunt neîntemeiate, întrucât pe de o parte reclamanta nu se încadrează în ipoteza prevăzută de lege (art.6 alin. 1 din OUG nr. 1/2010 raportat la art.30 alin.6 din Legea nr.330/2009) și pe de altă parte, atât la data obținerii titlului de doctor în drept, nu existau în vigoare dispoziții legale care să prevadă acordarea acestui spor pentru acest titlu.

4.2.6. În consecință, în principal solicită să se dispună clasarea dosarului apreciind faptul că Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unei discriminări provenite din lege iar în subsidiar solicită respingerea petiției cu privire la acordarea sumei compensatorii reprezentând sporul pentru titlul de doctor în drept ca neîntemeiată. Solicităm judecarea cauzei în lipsa.

Punctul de vedere formulat de către Ministerul Justiției

4.3.1. Raportat la obiectul petiției, Ministerul Justiției invocă excepția lipsei calității procesuale pasive.

4.3.2. În cazul de față, se susține existența unei situații pretins discriminatorii ce își are izvorul direct în conținutul unor norme legale, *nefiind vorba de un act sau o faptă, de o acțiune sau omisiune cu caracter discriminatoriu săvârșită de reclamată*, care nu a făcut decât să respecte și să pună în aplicare reglementările legale în vigoare. În măsură în care chiar dispozițiile legale sunt considerate izvor al discriminării, câtă vreme nu au fost emise de persoanele reclamate, este evident că acestea nu pot avea calitatea de persoane reclamate.

4.3.3. Față de obiectul petiției, invocă excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru considerentele următoare.

4.3.4. Potrivit art. 20 alin. 3 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare „Prin cererea introdusă potrivit alin. (1), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.”

4.3.5. Prin Decizia nr.997/2008, Curtea Constituțională analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din OG nr. 137/2000 a reținut că, *în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii care își au izvorul direct în conținutul unor texte legale, hotărârea CNCD ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, caz în care se poate pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rol de legislator negativ, când constată neconformitatea unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale sub aspectul discriminării.*

4.3.6. Solicitățile petentei, presupun ca CNCD să se pronunțe asupra aplicabilității sau nu a unor dispoziții legale, ceea ce echivalează cu o încălcare a competenței și atribuțiilor sale, așa cum s-a reținut și în decizia Curții Constituționale, mai sus menționată.

4.3.7. Precizează, de asemenea, că pe rolul Curții de Apel București, există o cererea prin care petenta, împreună cu altă reclamantă (pe care o anexăm în copie), a solicitat obligarea Ministerului Justiției la emiterea unui nou ordin de stabilire a indemnizației lunare convenită pentru munca prestată în funcția de judecător cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 71/2015 și cu aplicarea retroactivă raportat la data de 09.04.2015, începând cu data emiterii ordinului de ministru privind atribuirea titlului de

doctor, respective din data de 20.06.2013, cerere prin care se invocă și discriminarea față de ceilalți judecători.

4.3.8. Așadar, având în vedere deciziile Curții Constituționale precum și atribuțiile Consiliului determinate prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, considerăm că CNCD nu are competența de a se pronunța asupra unor aspecte care țin strict de legalitate, respectiv de aplicarea legii și care constituie apanajul exclusiv al instanței de judecată.

4.3.9. Pe fond, arată că în situația de față nu ne aflăm în prezența unui tratament juridic diferit aplicat unor persoane aflate în situații similare, pentru a se putea constata existent unei stări de discriminare, întrucât pe de o parte, sporul de 15% era prevăzut de lege în favoarea unor persoane care aveau dobândit titlul de doctor în drept, sporul în discuție fiind reglementat de un anumit act normativ ce era în vigoare la un moment dat (art. 5 din OUG nr. 27/2006), iar pe de altă parte există situația unei alte categorii de personal, care a obținut titlul academic de doctor în drept ulterior, sub imperiul altei legislații de salarizare, care nu a mai prevăzut și remunerarea eferentă acestui titlu.

4.3.10. Drept urmare, situațiile sunt diferite sub aspectul salarizării, legiuitorul fiind în drept să instituie un tratament juridic diferit. Singura situație în care ar putea fi vorba despre un tratament discriminatoriu, în sensul OG 137/2000 ar putea fi aceea în care aceeași norma juridică în vigoare s-ar aplica diferit cu privire la o categorie profesională, însă, așa cum am arătat mai sus, nu suntem în această situație.

4.3.11. Faptul că sumele de bani aferente sporului au fost menținute în continuare sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu pentru persoanele care îl aveau în plată la data de 31 decembrie 2009 nu vizează existența sau inexistența sporului, ci reprezintă o măsură tranzitorie până la intrarea în vigoare, în totalitate, a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, lege care nu mai prevede la acest moment acordarea acestui spor. Aceste argumente se regăsesc totodată și în Decizia Curții Constituționale nr. 329/2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 511 din 14 august 2013, în ceea ce privește acordarea acestui spor.

4.3.12. Soluția acordării unor sume compensatorii, care au vizat printre altele și acest spor salarial s-a adoptat în vederea respectării unuia dintre principiile care a stat la baza noului sistem de salarizare, respectiv acela potrivit căruia, la stabilirea noilor drepturi salariale ale personalului bugetar sunt luate în considerare sporurile, adaosurile salariale, majorările, indemnizațiile cu caracter general sau special, precum și alte drepturi de natură salarială „recunoscute sau stabilite, până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Principiul se regăsește și în reglementarea în vigoare (parțial), adică în Legea-cadru nr. 284/2010.

4.3.13. Ținând seama de aceste prevederi legale precum și raportat la dispozițiile legale care reglementează salarizarea judecătorilor și procurorilor, în această cauză, nu putem fi în prezența unei discriminări, întrucât nu se poate vorbi de un drept recunoscut prin lege.

4.3.14. Mai mult, prin hotărârile sale Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării se pronunță asupra unor acte sau fapte, acțiuni ori omisiuni prin care se restrânge exercițiul în condiții de egalitate a unor drepturi recunoscute de lege, iar nu asupra unor reglementări cuprinse în legi sau ordonanțe, cu atât mai puțin asupra soluției legislative în sine.

4.3.15. În ceea ce privește Directiva nr. 2000/78/EC din 27 noiembrie 2000, arătăm că aceasta reglementează cadrul general pentru asigurarea tratamentului egal în caz de angajare și ocupare a forței de muncă, stabilind expres și limitativ, la art. 1, câmpul de

aplicare al directivei; la art. 3 punctul 3, se prevede expres că directiva nu se aplică în ceea ce privește drepturile salariale de orice natură, inclusiv în cadrul sistemelor de securitate socială de stat sau de protecție socială.

4.3.16. Referitor la Directiva nr. 2000/43/EC, menționează că, se prevede obligația statului de a institui sancțiuni în cazul în care se constată discriminări pe motive de rasă sau origine etnică, apreciind faptul că nici această directivă nu are aplicabilitate în prezenta cauză.

Punctul de vedere formulat de către Parlamentul României – Senat

4.4.1. Față de petiția formulată se arată următoarele *„este de competența legiuitorului eliminarea sau, din contră, acordarea drepturilor salariale suplimentare, fără relevanță constituțională, astfel încât abrogarea ort 48 alin. (i)pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009 nu este discriminatorie și nu afectează dreptul constituțional la salariu” (Decizia Curții Constituționale nr.594 din 5 iunie 2012).*

4.4.2. Judecătorii beneficiază de o indemnizație corespunzătoare statului și rolului lor în societate, iar acordarea unor sporuri suplimentare acesteia ține în mod exclusiv de voința legiuitorului.

4.4.3. Prin instituirea unui nou cadru legislativ de salarizare a personalului plătit din fondurile publice și abrogarea expresă a unor acte normative anterioare având același obiect de reglementare, se realizează eliminarea antinomiilor în drept.

4.4.4. Prin instituirea și diminuarea sporurilor, acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin Constituțional ca măsurile dispuse să vizeze toate categoriile de personal care se află într-o instituție identică”(Decizia nr.728 din 24 octombrie 2006 și Decizia nr.337 din 17 martie 2009).

4.4.5. Întrucât indemnizația nu reprezintă un drept de natură constituțională și eliminarea acesteia a fost făcută în raport cu toate persoanele cărora li s-a acordat, nu se poate susține că ar exista o încălcare a ort.16 din Constituție. Eliminarea acestui drept salarial suplimentar a fost una totală, fără excepții, aplicându-se tuturor persoanelor vizate de ipoteza ort.5 din O.U.G.nr.27/2006. . „nu poate fi trasă la răspundere o autoritate publică pentru că nu a reglementat în sensul dorit de reclamantă, legiferarea reprezentând atributul exclusiv al legiuitorului căruia îi aparține opțiunea de a reglementa sau nu într-un anumit sens, iar în cazul în care nu face, acest aspect nu i se poate imputa” (Sentința nr.2111/04.12.2013 Tribunalul București).

4.4.6. Acceptarea susținerilor petentei ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare. Diferența de tratament juridic în privința acordării sporului de 15% pentru deținerea titlului de doctor în drept este justificată prin faptul că cetățenii se află în situații obiectiv diferite în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului tempus regit actum (timpul guvernează actul).

4.4.7. Singura în măsură să se pronunțe asupra constituționalității legilor este Curtea Constituțională, având în vedere că ele continuă să producă efecte juridice asupra raportului de muncă al petentei în privința salarizării și implicit al acordării/neacordării sporului pentru deținerea titlului științific de doctor în drept.

4.4.8. În considerarea celor prezentate, se solicită a se constata faptul că Senatul României nu a încălcat drepturile prevăzute în Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Punctul de vedere formulat de către Guvernul României

4.5.1. Prin plângerea adresată C.N.C.D., petenta consideră discriminatorii dispozițiile art.48 pct.7 din Lege nr. 330/2009 prin care a fost abrogat art.5 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.27/2006 conform căruia toți judecătorii care dețineau titlul de doctor în drept era prevăzut sporul de 15%, precum și dispozițiile art. 30 alin. (6) din Legea nr. 330/2009 coroborate cu art.6 alin.(l) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 1/2010, care prevede acordarea unor sume compensatorii corespunzătoare acestui spor numai pentru cei care dețineau titlul de doctor și beneficiau de acesta la data de 31.12.2009. De asemenea, petenta solicită înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării, conform art.20 alin.(3) din O.G.nr. 137/2000.

4.5.2. Față de solicitarea prin care se consideră că se creează o diferență de tratament juridic între judecătorii care au obținut titlul științific de doctor anterior datei de 31 decembrie 2009 și cei care au obținut acest titlu ulterior acestei date, facem următoarele precizări:

4.5.3. În O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitor la noțiunea de "discriminare" și prevederile art.2 alin.(4) din O.G. nr. 137/2000, reiese din textele de lege, pentru a fi în prezența unei fapte de discriminare trebuie să existe două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit, ori, în speța de față, sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative, reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție.

4.5.4. Potrivit practicii CNCD (spre exemplu Hotărârea nr.44/2008, 238/2008, 383/2008 ș.a.) în activitatea sa, acesta se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului care, legat de art. 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul art. 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Totodată și Curtea Constituțională a statuat că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență” (Decizia nr.20/2000, nr.49/2000, nr.126/2000). Prin Decizia Plenumului Curții Constituționale nr.1/1994 s-a statuat că „principiul egalității în fața legii, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

4.5.5. De asemenea, prin Deciziile nr.818/2008, nr.819/2008, nr.820/2008, nr.821/2008, și nr.1325/2008, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a O.G. nr. 137/2000 și a constatat că prevederile art.1, art.2 alin.(3) și art.27 alin.(l) din acest act normativ sunt neconstituționale, „în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.

4.5.6. Nu în ultimul rând, se impune a fi observat că, atât Legea nr.330/2009, prin art.34, cât și Legea nr.285/2010, prin art.7, au reglementat expres procedurile și termenele pentru formularea și soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea

salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și a soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază care s-au acordat în temeiul acestor legi, fiind evident că pentru realizarea/protecția drepturilor reclamantului legea specială a prevăzut o altă acțiune decât cea întemeiată pe O.G. nr. 137/2000.

4.5.7. În acest sens, reamintim că prin Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008 s-a constatat că dispozițiile art.20 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

4.5.8. De asemenea, prin Decizia nr.5285/2013 pronunțată în Dosarul nr. 1213/59/2011, instanța noastră supremă a reținut că, „o asemenea solicitare, de a obliga legiuitorul la eliminarea unor texte legale echivalează cu solicitarea de a lăsa lipsit de conținut textul legal, singura cu atribuții în acest sens fiind Curtea Constituțională, în virtutea prerogativelor sale de control anterior și posterior al concordanței legilor și ordonanțelor cu dispozițiile constituționale.

4.5.9. Având în vedere considerentele expuse se solicită respingerea petiției.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul reține faptul că *petenta solicită să se constate existența discriminării între data acordării titlului de doctor în drept și data acordării sporului de doctorat care este situată cu mult după data intrării în vigoare a Legii nr.71/2015*

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției” Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate.

5.3. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției”. În ce privește prezenta cauză, s-a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor care prevede că „Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.

5.4. Analizând aspectele sesizate în petiție, Colegiul director reține faptul că petenta reclamă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării existența discriminării între data *acordării titlului de doctor în drept și data acordării sporului de doctorat care este situată cu mult după data intrării în vigoare a Legii nr.71/2015.*

5.5. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere,

examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.6. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată către petentă este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentei sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.7. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.8. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.9. Cu privire la capătul de cerere prin care petenta sesizează cu privire la punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 71/2015, prin ordinul de salarizare emis la data de 10.03.2016, Colegiul director urmează a constata faptul că interpretarea legii reprezintă atributul suveran al instanței de judecată.

5.10. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înlăturare a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

5.11. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

5.12. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Red/mot: TB/RB

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP

